

960
03 ΟΚΤ. 2013

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ :

- **Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**

Θέμα: «Ψήφιση νέου δικηγορικού κώδικα »

Σχετικά με την από 12-09-2013 επιστολή της Ευγενίας Γ. Κουτσουνιέρη, συγγραφέως – αρθρογράφου, σχετικά με τον Νέο Δικηγορικό Κώδικα.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Γεν. Γραμματέας ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ

κόμματος Ελλάδος

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ευγενίας Γ. Κουτσουλιέρη

-τ. δημοσίου υπαλλήλου,

-Συγγραφέως-Αρθρογράφου

Τηλ. 6945307515, 2107711535

ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ στους:

- κ. Πρόεδρο του Ελληνικού Κοινοβουλίου
- κ. Πρόεδρο της Κυβερνήσεως
- κ. Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ στους:

- Αρχηγούς Κομμάτων Συμπολίτευσης
- Αρχηγούς Κομμάτων Αντιπολίτευσης
- Μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου
- Ηλεκτρονικό-διαδικτυακό τύπο
- ΑΔΕΔΥ, ΓΕΣΕΕ, ΠΑΜΕ, ΕΚΠΟΙΖΩ, ΟΛΜΕ κλπ.συνδικαλιστικούς φορείς και φορείς κοινωνικής προστασίας

ΘΕΜΑ: Ψήφιση νέου δικηγορικού Κώδικα

Στο νομοσχέδιο που οδηγεί προς ψήφιση στη Βουλή, δεν έχει σταθμιστεί το συμφέρον των Πολιτών, αλλά το νομοσχέδιο απηχεί τα συμφέροντα και τη διατήρηση πλεονεκτημάτων μιας επαγγελματικής Ομάδας, που έφθασε στο σημείο να αυτοαποκαλείται (και να επιδιώκει να νομοθετηθεί) «συν-λειτουργός» της Δικαιοσύνης και «δημόσιος» λειτουργός.

Οι δικηγόροι, είναι ελεύθεροι επαγγελματίες, επιλεγμένοι και αμειβόμενοι από τους πελάτες τους, προκειμένου να προασπιστούν τα δικαιώματα και συμφέροντά τους ενώπιον της Δικαιοσύνης, και με την έννοια αυτή δεν διαφέρουν και δεν μπορεί να διαφέρουν από άλλους ελεύθερους επαγγελματίες, που επιλέγονται και αμείβονται για να διεκπεραιώνουν υποθέσεις πελατών τους ενώπιον άλλων Υπουργείων (των οποίων δεν χαρακτηρίζονται «συν-λειτουργοί») και δημοσίων φορέων, χωρίς να χαρακτηρίζονται δημόσιοι λειτουργοί, και βεβαίως χωρίς να διατίθενται στους Συλλόγους τους, χώροι του δημοσίου που η διάθεση και λειτουργία τους, βαρύνει τον Ελληνικό λαό και πάντως δεν έχουν δημιουργηθεί ως χώροι ανήκοντες στο Δημόσιο, με την λογική εγκατάστασης σε αυτούς, Συλλόγων ελευθέρων επαγγελματιών.

Η νομοθεσία π.χ. κατά καταστρατήγηση του άρθρου του Συντάγματος, που θεωρεί τους Πολίτες ίσους, απαιτεί επιλεκτικά σεβασμό των λειτουργών της Δικαιοσύνης, προς τους δικηγόρους, κάτι το οποίο είναι οφειλόμενο χρέος των δημοσίων λειτουργών σε άπαντες τους Πολίτες. Με τον τρόπο αυτό όμως, καθίστανται ελεγχόμενοι οι λειτουργοί της Δικαιοσύνης (γνωστή είναι η ανάρτηση ανακοίνωσης από τον ΔΣΑ, στους χώρους των δικαστηρίων, μέσω της οποίας έχουν προβεί σε ανάθεση σε μέλη τους....παρακολούθησης δικαστών που δικάζουν, σε σχέση με το πώς φέρονται στα μέλη του Συλλόγου τους!!!) και μη ελεγχόμενοι οι δικηγόροι, οι οποίοι την όποια αντίδραση δικαστικού λειτουργού σε δικηγορικές παραβάσεις (προσκόμιση αναληθών στοιχείων, εκφορά ανυπόστατων ισχυρισμών, πρόθεση χειραγώγησης της Δικαιοσύνης, δίκες με διαδίκους δικηγόρους, κλπ), μπορεί να την εντάξουν σε....ανάρμοστη συμπεριφορά των δικαστικών λειτουργών [Αυτό αλήθεια δεν αντίκειται στην ανεξαρτησία των λειτουργών της Δικαιοσύνης και η ανεξαρτησία θίγεται μόνο όταν οι Πολίτες διαμαρτύρονται για την αντιμετώπισή τους από την Δικαιοσύνη;]

Στην ανωτέρω αντισυνταγματική διάταξη νόμου, ίσως μπορεί να αποδοθεί και η ευνοϊκή (που φθάνει και μέχρι την πρόκληση) μεταχείριση των δικηγόρων, όταν αντιδικούν με πελάτες τους, που τους παρέχει απόλυτη ατιμωρησία, την

οποία άλλωστε εκ προοιμίου τους παρέχει και η νομοθεσία, θεωρώντας ότι ο δικηγόρος δεν ευθύνεται για τον χειρισμό της υπόθεσης του πελάτη του, αλλά ο πελάτης καθίσταται αποκλειστικός υπεύθυνος, ενώπιον της Δικαιοσύνης, για τα όποια αποτελέσματα φέρει ο χειρισμός της υπόθεσής του από τον δικηγόρο του [Το σύνηθες, αναγραφόμενο σε διατάξεις, αποφάσεις, βουλεύματα κλπ, είναι ότι ο δικηγόρος ενήργησε κατ' εντολή του πελάτη του και δεν φέρει ίδια ευθύνη. Δηλαδή ο πελάτης δεν τον διόρισε για να τον προστατεύσει και να του εξηγήσει τι είναι νομικά ισχύον και τι όχι; Ο πελάτης δηλαδή επέβαλε στον δικηγόρο τον συγκεκριμένο χειρισμό της υπόθεσης και ο δικηγόρος δεν αντέδρασε; Αν ο δικηγόρος κατ' εντολή του πελάτη του, χαστούκιζε π.χ. τον δικαστή, θα ασκείτο δίωξη στον πελάτη του;]

Εφ' όσον οι δικηγόροι ενεργούν πάντα κατ' εντολή του πελάτη τους, χωρίς δική τους ευθύνη, για ποιο λόγο έχει καταστεί μέσω διατάξεων νόμου, υποχρεωτικός ο διορισμός δικηγόρου για χειρισμό υποθέσεων;

Η διάταξη αυτή, θα πρέπει να ΑΠΑΛΕΙΦΘΕΙ με τροπολογία, από την νομοθεσία και να αφαιρεθεί από τον Κώδικα δικηγόρων, ως απολύτως αντισυνταγματική, **εφ' όσον στερεί δικαίωμα πρόσβασης στην Δικαιοσύνη, των οικονομικά ασθενέστερων Πολιτών** (ο προβλεπόμενος από τον νόμο διορισμός δικηγόρου για λόγους πενίας, αφορά ετήσιο εισόδημα € 5000, και δεν λαμβάνεται υπόψη ουδεμία άλλη παράμετρος, ειδικά σε περιπτώσεις «παθητικών» αγωγών, ενώ για «ενεργητικές» αγωγές δεν γίνεται λόγος) **έναντι των εχόντων και κατεχόντων και καθιστά ανενεργό το δικαίωμα των Πολιτών να έχουν ίσες ευκαιρίες πρόσβασης στην Δικαιοσύνη και στις περιπτώσεις που ο Πολίτης έχει οικονομική αδυναμία, δικάζεται και ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ερήμην** [με τον τρόπο αυτό, ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ και η Δικαιοσύνη να εκδίδει αποφάσεις, που δεν απηχούν το Δίκαιο, εφ' όσον ο ένας εκ των διαδίκων, δεν είχε τη δυνατότητα να παρευρεθεί]

Σε υλοποίηση των επιταγών ισονομίας και ισοτιμίας του Συντάγματος, ο Πολίτης θα πρέπει να αφεθεί ελεύθερος να μπορεί να ασκεί τα δικαιώματά του, εφ' όσον το επιθυμεί, ο ΙΔΙΟΣ (με δεδομένο ότι η ευθύνη καταλογίζεται πάντα σε αυτόν και ΠΟΤΕ στον δικηγόρο) χωρίς να υποχρεούται να διορίσει δικηγόρο, ο δε αντίλογος ότι οι δικηγόροι διευκολύνουν την Δικαιοσύνη με την συμμετοχή τους, επικαλούμενοι νόμους, διατάξεις κλπ, κατά περίπτωση, είναι προφανές ότι θίγει τους δικαστές, οι οποίοι είναι και σε θέση να γνωρίζουν σε ποιους νόμους εντάσσεται η κάθε περίπτωση και πάντως ασκούντες λειτούργημα υπέρ του Λαού και αμειβόμενοι από τον Λαό, αποτελεί δικό τους καθήκον να αποδώσουν την Δικαιοσύνη, σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτουν και η όποια «διευκόλυνσή» τους από τους δικηγόρους, δεν μπορεί να βαρύνει τους Πολίτες.

Η ανωτέρω διάταξη νόμου, επέφερε ως συνέπεια και την ανεξέλεγκτη από πλευράς δικηγόρων τιμοκαταλόγηση των αμοιβών τους [σε σημείο η αμοιβή τους π.χ. για τις αγωγές, να σχετίζεται κατά ποσοστό με το αιτούμενο ποσό αποζημίωσης, το οποίο οι ίδιοι μάλιστα ορίζουν και όχι ο πελάτης τους, ο οποίος ΠΑΝΤΑ ακούει τις δικές τους συμβουλές, εφ' όσον γι' αυτό το λόγο και τους διόρισε. Και μάλιστα το ποσό αμοιβής τους παραμένει «αμετακίνητο», και στις περιπτώσεις που δεν εκδικάζουν οι ίδιοι τις αγωγές, και στις περιπτώσεις που μετατρέπεται το ποσό αποζημίωσης σε αναγνωριστικό κατά την δίκη, και στις περιπτώσεις που απορριφθεί η Αγωγή (την οποία προφανώς δεν συνέταξε ο πελάτης) και στις περιπτώσεις που υφίσταται τεράστια απόσταση μεταξύ του αιτούμενου και αποδιδόμενου ποσού αποζημίωσης).

Ο υποχρεωτικός διορισμός δικηγόρων, επιπροσθέτως, αναβιβάζει στα ύψη και τα αιτούμενα παράβολα, για τις εκδικάσεις και ούτως ο Πολίτης, ΔΕΝ μπορεί πλέον (παρά μόνο εάν διαθέτει περιουσία) και ειδικά στις σημερινές συνθήκες οικονομικής ύφεσης, να ασκήσει δικαίωμα που κατά τα άλλα του παρέχει, το Σύνταγμα και άρα καθίσταται ΑΚΥΡΗ και ΑΝΕΝΕΡΓΗ γι' αυτόν η πρόσβαση στη Δικαιοσύνη, και η Δικαιοσύνη, καθίσταται ευεργετική συνθήκη των εχόντων και κατεχόντων, που μπορούν με γνώμονα την οικονομική τους ευμάρεια, να

ρυθμίζουν κατά το δοκούν και το συμφέρον τους, ακόμα και την λειτουργία ενός θεσμού, στον οποίο στηρίζεται και το Πολίτευμα.

Με δεδομένο ότι συνήθως τα πειθαρχικά Συμβούλια του επαγγελματικού Συλλόγου των Δικηγόρων, ενεργούν με κανόνες «συντεχνίας» απαλλάσσοντας τα μέλη τους από οποιαδήποτε καταγγελία Πολίτη, θα πρέπει να ενισχυθούν και με την συμμετοχή Πολιτών, πολλώ μάλλον που οι αποφάσεις των Πειθαρχικών των Δικηγορικών Συλλόγων, χρησιμοποιούνται από τα μέλη τους και επηρεάζουν ενώπιον της Δικαιοσύνης, υποθέσεις αντιδικίας τους με Πολίτες.

Χάριν ισονομίας και ισοπολιτείας, το δικηγορικό επάγγελμα ΔΕΝ μπορεί να παραμένει «κλειστό επάγγελμα» και οι υπάρχοντες δικηγορικοί Σύλλογοι, να εμφανίζονται ως ΜΟΝΟΠΩΛΙΟ, έχοντας μετατραπεί σε κράτος εν κράτει, πολλώ μάλλον που εμφανίζονται να ελέγχουν και τους δικαστές, σε σχέση με την συμπεριφορά τους προς τα μέλη τους.

Κύριε Υπουργέ,

Σας καταθέτω τις ανωτέρω σκέψεις μου, έχοντας ίδια γνώση των πραγμάτων (την οποία και μπορώ να αποδείξω εάν μου ζητηθεί) και θεωρώντας ότι πριν ψηφιστεί το σχετικό νομοσχέδιο, θα πρέπει να κληθούν από την Βουλή, πλην των δικηγορικών Συλλόγων, που υπηρετούν ίδιο συμφέρον και συνδικαλιστικές και κοινωνικές ομάδες που εκφράζουν δικαιώματα Πολιτών (ΑΔΕΔΥ, ΓΕΣΕΕ, Ομοσπονδία καταναλωτών κλπ), για να εκφέρουν τις απόψεις τους, με δεδομένο ότι ο συγκεκριμένος Κώδικας, αφορά πρωτίστως τα δικαιώματα των Πολιτών, πολλώ μάλλον, που το σήμερα ισχύον καθεστώς, καθιστά υποχρεωτικό τον διορισμό δικηγόρων, σε πλείστες περιπτώσεις (π.χ. Συμβόλαιο, εκδικάσεις κλπ) από τους Πολίτες και ο διορισμός αυτός, βαρύνει τους Πολίτες.

Ένα άλλο θέμα, υψίστης σημασίας, είναι ο έλεγχος των δικηγόρων από το ΣΔΟΕ, σε σχέση με τις εμφανιζόμενες στον Κώδικα αμοιβές τους και την έκδοση τιμολογίων εκ μέρους τους, σε σχέση με συμφωνίες που έχουν κάνει με τους Πελάτες τους για αμοιβές εκτός κατωτέρων ορίων και σε σχέση με το αν οι συμφωνίες αυτές έχουν κατατεθεί εξ αρχής αρμοδίως,

Τέλος, και στις περιπτώσεις που οι εκδιδόμενες αποφάσεις, διατάξεις κλπ, υποθέσεων που χειρίστηκε ο δικηγόρος, έχουν ΑΝΕΠΙΤΥΧΗ έκβαση, να υφίσταται ως υποχρέωση του δικηγόρου, να εξηγεί εγγράφως στον πελάτη του, για ποιο λόγο η υπόθεσή του είχε αυτή την έκβαση.

Με δεδομένο δε, ότι υφίστανται δικηγόροι που αποδίδουν τις όποιες ενέργειές τους, σε εντολές των πελατών τους, να υποχρεωθούν να διαθέτουν και να εμφανίζουν κατά την διεκδίκηση αμοιβής τους, τις εντολές αυτές.

Τέλος, εκφράζω την απορία μου, πως μέχρι στιγμής δεν έχουν διαμαρτυρηθεί λειτουργοί της Δικαιοσύνης, για όσα αντισυνταγματικά εκφράζει ο Κώδικας Δικηγόρων, και για την απαίτηση των δικηγόρων να «νομοθετήσουν» δικαίωμα, εμφάνισής τους ως «συν-λειτουργών» της Δικαιοσύνης.

Αθήνα 12.9.2012

Ευγενία Γ. Κουτσουλιέρη